

کانی‌شناسی عناصر نادر خاکی در فسفریت‌های معدن جیرود، البرز غربی

محمد یزدی^{۱*}، میلاد نجفی^۲، خالق خشنودی^۳ و مهرداد بهزادی^۴

- ۱- استاد گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم‌زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران
- ۲- کارشناس ارشد زمین‌شناسی اقتصادی، دانشکده علوم‌زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران
- ۳- استادیار پژوهشکده مواد و چرخه سوخت، پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای، ایران
- ۴- دانشیار گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم‌زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

* m-yazdi@sbu.ac.ir

نوع مقاله: پژوهشی

دریافت: ۹۹/۶/۲۶ پذیرش: ۹۹/۲/۱

چکیده

افق فسفات‌زایی معدن جیرود در بخش مرکزی سازند جیرود در مجاورت ارتفاعات دیزین در شمال تهران قرار دارد. رسوبات این سازند با سن دونین پسین اغلب از سنگ‌های آواری نظیر ماسه‌سنگ، شیل‌ماسه‌ای و آهک‌های ماسه‌ای تشکیل شده است. کانی‌سازی فسفریت اغلب در بخش شیلی آن متمرکز است. مطالعات میکروسکوپ نوری و طیفسنج پراش پرتو ایکس (XRD) بر روی نمونه‌های فسفریتی معدن جیرود نشان داد که فلورور آپاتیت کانی اصلی فسفاته و کانی‌های باطله همراه آن شامل کوارتز، کلسیت، پیریت، اکسیدهای آهن (اغلب گوتیت) و کانی‌های رسی هستند. نتایج تجزیه کمی دقیق نقطه‌ای (XPMA) نشان داد که کانی فلورور آپاتیت، میزان اصلی عناصر نادر خاکی در نمونه‌های فسفریتی معدن جیرود است. مونانزیت و در مقادیر خیلی کم زیرکن میزبان دیگر عنصر نادر خاکی در این فسفریت‌ها به هستند. مقدار Ce (به عنوان نماینده عناصر نادر خاکی) در دانه‌های آپاتیتی تجزیه شده از ۰/۰۵ تا ۰/۰۸ درصد وزنی متغیر است. مقدار حضور Ce و سایر عناصر نادر خاکی در آپاتیت‌های رسوبی با عواملی تغییر (۱) منشاء اولیه عناصر نادر خاکی؛ (۲) میزان ورود این عناصر به محیط رسوب‌گذاری؛ (۳) مدت زمان تماس آپاتیت‌ها با آب دریا در حین و بعد از تشکیل؛ (۴) ترکیب شیمی آب‌های بین منفذی بعد از تشکیل؛ (۵) همراهی مواد آلی به عنوان یک منشا محلی؛ (۶) شبکه بلوری آپاتیت‌ها و تاثیر رخداد دگرجایی در فسفریت‌ها مرتبط است.

واژه‌های کلیدی: عناصر نادر خاکی، فسفریت، سازند جیرود، شمال ایران

می‌شود (اسلانسکی، ۱۹۸۶). فسفات‌های رسوبی در مناطق و دوره‌های زمانی مختلف در ایران دیده می‌شوند. فسفات‌هایی نظیر فسفات‌های سازند سلطانیه در البرز و ایران مرکزی به سن پروتروزوییک پسین - کامبرین پیشین (چشممه‌سری و همکاران، ۲۰۱۳)، فسفریت‌های سازند جیرود در البرز مرکزی به سن دونین (هلالات و بلورچی، ۱۹۸۸) و فسفات‌های رسوبی سازند پابده (پورکاسب و همکاران، ۲۰۱۱) و گورپی (قربانی، ۲۰۱۳) در زاگرس به سن کرتاسه پسین - ترشیاری نمونه‌هایی از رخداد کانی‌زایی فسفات‌های رسوبی در ایران هستند. رسوبات سازند جیرود (دونین پسین) در گستره‌ای به وسعت ۳۰۰ کیلومتر مربع در نیمه جنوبی البرز مرکزی از رشته کوه‌های طالقان در غرب تا ناحیه شاهروod در شرق را می‌پوشانند (شکل ۱). سازند جیرود برای نخستین بار توسط آرسنتو (۱۹۶۳) در دره جیرود معرفی شد. مطالعات

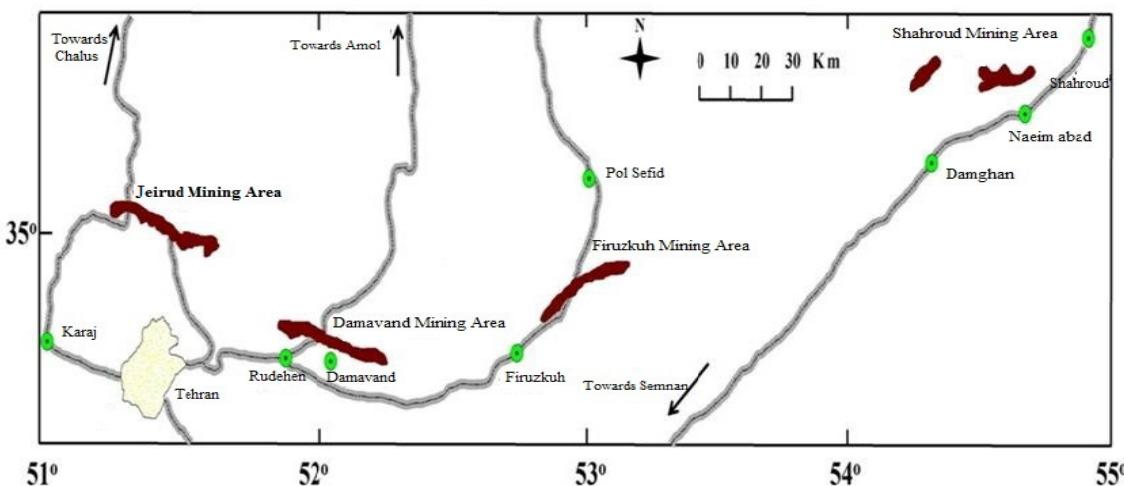
۱- پیشگفتار

فسفریت‌ها مهم‌ترین منبع تولید فسفر در جهان به شمار می‌آیند. فسفریت در متون علمی مختلف مفهوم متفاوتی دارد. از نظر اقتصادی فسفریت به یک سنگ رسوبی گفته می‌شود که بیش از ۵۱ درصد وزنی آن آپاتیت باشد (اسلانسکی، ۱۹۸۶). ذخایر فسفریت در جهان به طور خیلی وسیعی در طول ستون چینه‌شناسی از پرکامبرین تا عهد حاضر گسترش دارند (کوک و مکاله‌های ۱۹۷۹). جریان‌های بالارونده مهم‌ترین عامل در رسوب‌گذاری فسفریت‌های معاصر هستند و به طور کلی در عرض‌های جغرافیایی کمتر از ۴۰ درجه ایجاد می‌شوند (کلوی، ۱۹۶۳). آپاتیت‌های رسوبی دارای ترکیب شیمیایی $Ca_5(PO_4)_3(F, Cl, OH)$ هستند که فلورور آپاتیت آپاتیت‌های آن‌ها است (گیلبرت و پارک، ۱۹۸۶). به آپاتیت‌های رسوبی بی‌شکل و نهان بلور کالوفان گفته

(پل امزبو و همکاران، ۲۰۱۴). با توجه به این که تاکنون در ایران مطالعات بر روی تیپ فسفات‌های آذربین متمرکز بوده است، از این رو و به دلیل ارزش اقتصادی بالا و استراتژیک بودن عناصر نادر خاکی شناخت دقیق کانی‌های میزبان این عناصر در فسفریت‌ها نیز بسیار حائز اهمیت می‌باشد. گرچه مطالعات زیادی در مورد چینه‌شناسی و محیط رسوی کانسار فسفریت جیرود انجام شده است (آبشاهی و همکاران، ۱۹۹۸؛ هلالات و بلورچی، ۱۹۹۸؛ نمدمالیان، ۱۹۹۹؛ مقدسی، ۲۰۱۶؛ خیره‌کش، ۲۰۱۶). در این مقاله به بررسی کانی‌های میزبان عناصر نادر خاکی در کانسنگ‌های فسفریتی معدن جیرود پرداخته می‌شود.

انجام شده بر روی این نهشته‌ها وجود ذخایر قابل توجهی از فسفات‌های رسوی در مناطق مختلف این گستره پهنانور را نشان می‌دهد (هلالات و بلورچی، ۱۹۸۸). برش الگوی سازند جیرود به عنوان یکی از میزبان‌های مهم فسفریت در ایران، در نزدیکی روستای جیرود در شرق تهران قرار دارد. این سازند از چهار عضو (*A*, *B*, *C* و *D*) تشکیل شده و با ۷۶۰ متر ضخامت بین سازند میلا و درود قرار گرفته است (آسرتو، ۱۹۶۳).

آخراً مطالعات جدیدی در زمینه امکان بهره‌گیری از عناصر نادر خاکی در ذخایر تیپ فسفریت توسط پژوهشگران سایر کشورها مانند چین و ایالات متحده آمریکا انجام گرفته و نتایج قابل قبولی بدست آمده است

شکل ۱. موقعیت رسویات فسفریتی سازند جیرود و راه‌های دسترسی به آن‌ها در نیمه جنوبی البرز مرکزی

گسل‌های معکوس و راستا امتدادلغز قرار گرفته و جابجایی‌های قابل توجهی را متحمل شده‌اند (نمدمالیان، ۱۹۹۰).

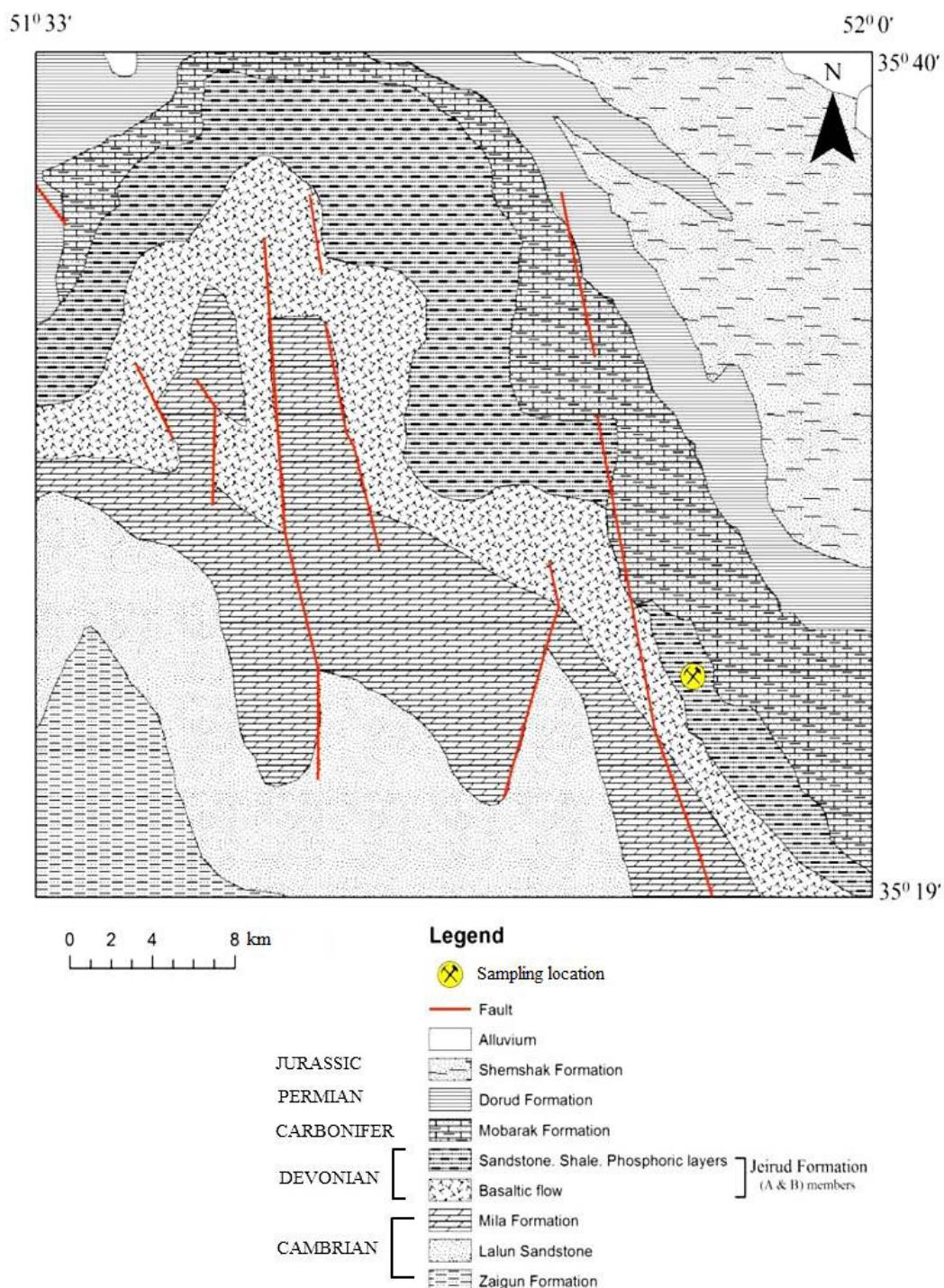
سازند جیرود با ضخامت ۷۶۰ متر از یک سری آهک ماسه‌ای بیوژنیک و الیتیک با میان لایه‌های متناوبی از آهک و شیل آهکی تشکیل یافته است؛ و بین سازند میلا و درود قرار گرفته است (هلالات و بلورچی، ۱۹۹۵) (شکل ۳). بر اساس تقسیم‌بندی آسترتو (۱۹۶۳) سازند جیرود به چهار بخش *A*, *B*, *C* و *D* تقسیم می‌شود. بخش *A* حدود ۱۴۰ متر ضخامت دارد و شامل ماسه سنگ و شیل‌های تیره‌رنگ با فسیل‌های برآکیوپود می‌باشد. در این بخش افق‌های فسفات‌دار وجود دارد. حداقل ضخامت لایه‌های فسفات‌دار در قسمت‌های

- زمین‌شناسی

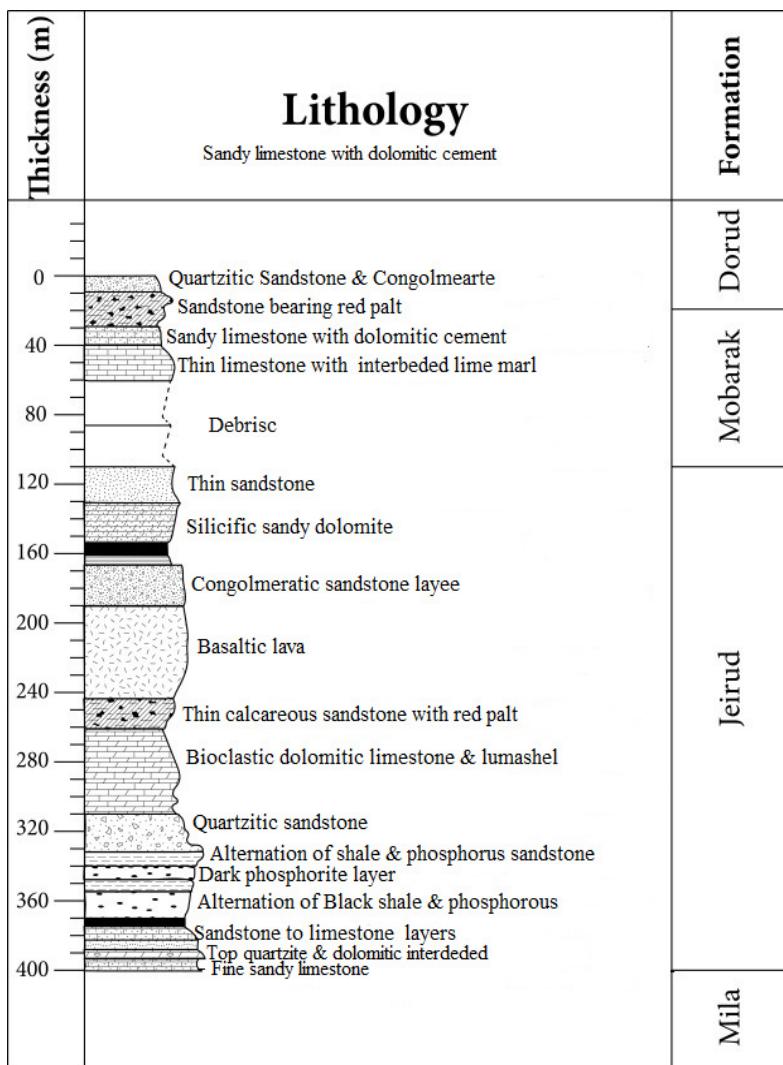
کانسار جیرود با مختصات جغرافیایی $51^{\circ}37'E$ تا $51^{\circ}24'W$ و $35^{\circ}59'N$ تا $36^{\circ}01'$ ، یک منطقه فسفاتی در شمال تهران را تشکیل می‌دهد (شکل ۲). این منطقه معدنی در قسمت مرکزی رشته کوه‌های البرز در سازند جیرود قرار گرفته است. این سازند بخشی از یال شمالی چین گستردۀ با گسترش شرقی- غربی متشکل از رسویات پالئوزوئیک را تشکیل می‌دهد (نمدمالیان، ۱۹۹۰). روند عمومی لایه‌های رسوی این سازند در منطقه به تبعیت از ناحیه البرز مرکزی NW-SE تا E-W است. شب لایه‌های رسوی این سازند دارای میانگین ۴۰ تا ۵۰ درجه در جهت شمال شرق است (نجفی، ۲۰۱۹). این لایه‌های رسوی در این منطقه تحت تاثیر انواع

شده است و در قسمت بالایی آن میان لایه‌های نازک مارن سیاه رنگ دیده می‌شود. حداکثر ضخامت این بخش ۳۰۰ متر است. باور بر این است که این سازند در یک محیط دریایی کم ژرف تشکیل شده است (آسرو، ۱۹۶۶).

مختلف بخش A به حدود ۷۵ متر می‌رسد. بخش B شامل میان لایه‌های بازالتی پلاژیوکلازدار به رنگ خاکستری تیره، شیل، آهک و کنکلومرای درون‌سازندی است. بخش C شامل آهک‌های فسیل‌دار می‌باشد. رسوبات بخش D از آهک سیاه اولیتی و پیزولیتی تشکیل

شکل ۲. نقشه زمین‌شناسی سازند جیرود و موقعیت مکان نمونه‌برداری

شکل ۳. ستون چینه‌شناسی سازند جیرود در البرز مرکزی و موقعیت افق‌های فسفاتی که در آن به رنگ سیاه نشان داده شده است (هلالات و بلورچی، ۱۹۹۵)

برای شناسایی میزان عناصر نادر خاکی در فسفریت‌ها و همچنین نحوه توزیع عناصر در دانه‌ها و قطعات فسفاتی، بر پایه استفاده از ریزکاو پرتو ایکس (XPMA) (مدل هوریبا XGT-7200) در شرکت کانساران بینالود انجام شد.

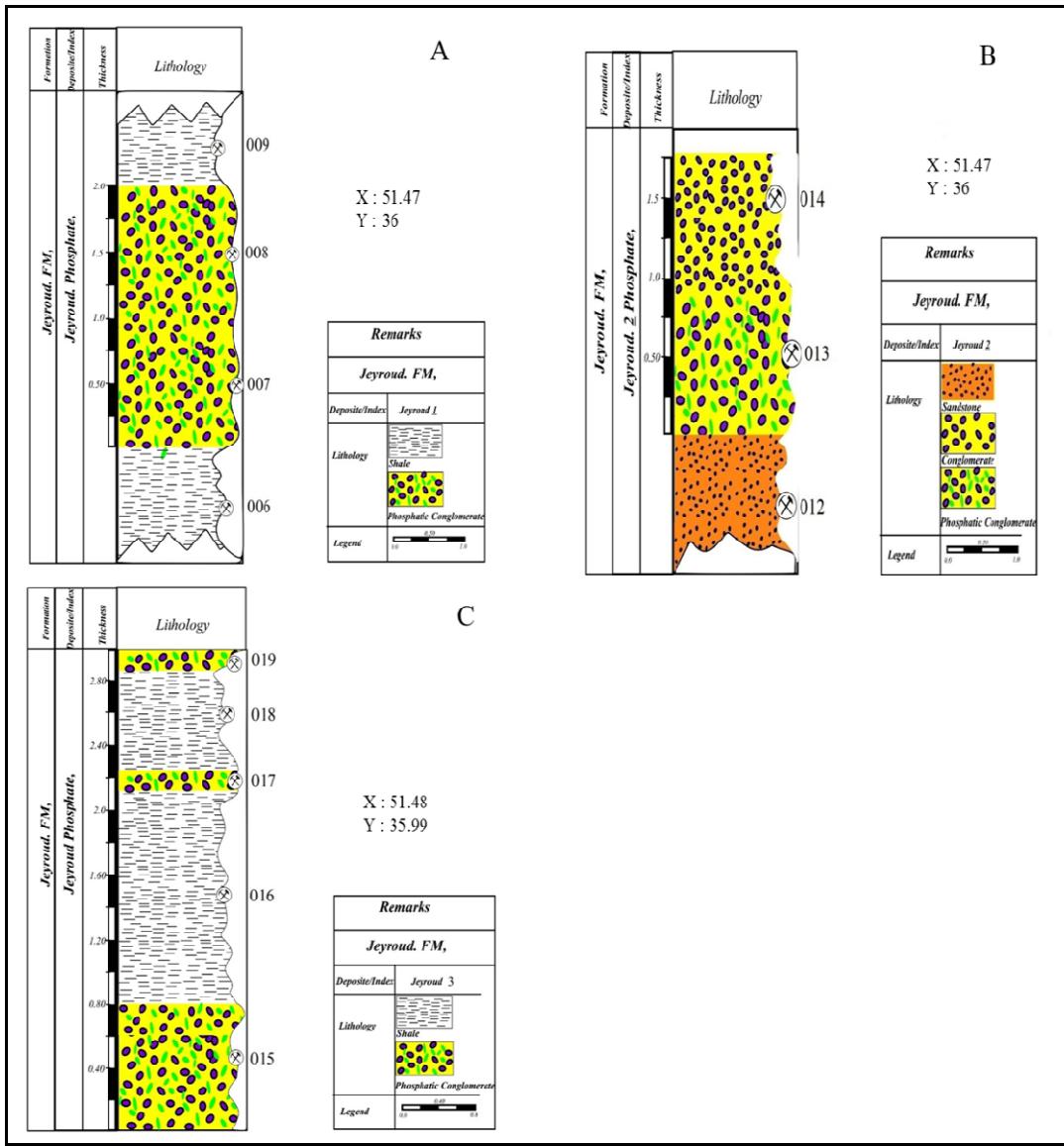
به طور کلی ۳ پروفیل از ترانشه‌ها و رخمنون‌های افق فسفریتی در این منطقه معدنی مورد مطالعه قرار گرفت. افق‌های نمونه‌برداری مشتمل بر کانسنگ فسفریتی و بخش‌های کمرپایین و کمربالای افق فسفریتی است (شکل‌های A-۴ و B-۴). نمونه‌های شماره ۱۰ و ۱۱ از دپوی کانسنگ فسفریت برداشت شد. موقعیت نمونه‌ها به صورت شماتیک در شکل ۵ (A و B) و C نشان داده

۳- روش پژوهش

نمونه‌برداری از رخمنون‌ها و همچنین کانسنگ دپو شده در معدن جیرود انجام شد. سپس از رخمنون‌های مورد نمونه‌برداری پروفیل زمین‌شناسی تهیه شد. به منظور مطالعات میکروسکوپی، تعداد ۲۰ نمونه برش‌نازک و ۱۰ نمونه برش‌نازک صیقلی در کارگاه دانشکده علوم زمین دانشگاه شهید بهشتی تهیه و مورد مطالعه قرار گرفت. سپس ۲ نمونه از کانسنگ فسفریت برای مطالعات دقیق‌تر کانی‌شناسی، به وسیله دستگاه پراش پرتو ایکس (XRD) در سازمان زمین‌شناسی کشور مورد طیفسنجی قرار گرفت. در ضمن ۵ نمونه از مقاطع صیقلی تهیه شده از نمونه‌های مورد مطالعه برای تجزیه کمی دقیق نقطه‌ای

واحدهای شیلی قرار دارند، میزبان افق‌های فس弗یتی گرانولار هستند و از آن‌ها نیز نمونه‌پردازی شد.

شده است. در توالی‌های چینه‌شناسی مورد بررسی لایه‌های ماسه‌سنگی و کنگلومرایی که به تناب در بین

شکل ۴. توالی‌های چینه‌شناسی از منطقه مورد مطالعه. A) پروفیل ۱ واقع در معدن جیروود؛ B) پروفیل ۲ واقع در غرب دره جیروود؛ C) پروفیل ۳ واقع در غرب دره جیروود و جایگاه افق فسفریتی در آن‌ها

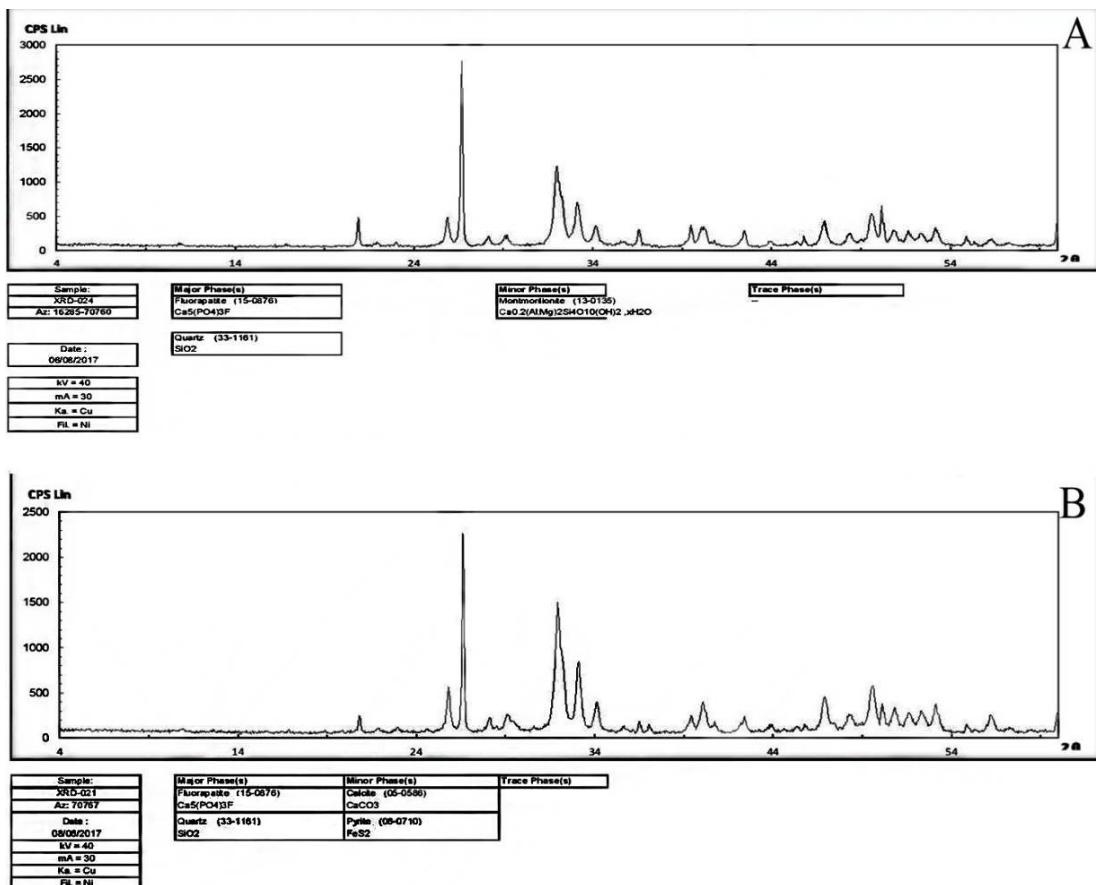
XRD کانی های باطله در کانسنگ فسفریت هستند. نتایج نمونه های کانسنگ فسفریت نشان داد که کانی فسفاته در افق های مورد مطالعه از نوع فلور آپاتیت به فرمول $Ca_5(PO_4)_3F$ است. با توجه به این که انتظار می رود در سنگ های رسوبی کانی فسفاته اصلی کربنات فلور آپاتیت (فرانکولیت) باشد (مک کلان و کاونبرگ، ۱۹۹۰). حضور غالب فلور آپاتیت در افق های مذکور را می توان به خروج CO_2 از ساختار کربنات فلور آپاتیت (فرانکولیت)

۵- کانی‌شناسی

نتایج طیف سنج پراش پرتو ایکس (XRD) (شکل های A و B-۵) و مطالعات میکروسکوپی نوری بر روی نمونه های فسفریتی معدن جیرود نشان می دهد که این افق ها، کانی شناسی ساده ای دارند. فلوئور آپاتیت با بیش ترین فراوانی و به عنوان کانی های اصلی فسفاته، و کانی های کوارتز، کلسیت، دولومیت، کانی های رسی (مونتموریلونیت)، پیریت و اکسپیده های آهن به عنوان

بی‌شکل (به صورت کریپتوکریستالین تا میکروکریستالین) به کار برده شده است، که تشخیص نوع کانی از روی خواص نوری امکان‌پذیر نیست (اسلاتسکی، ۱۹۸۶). فلورئور آپاتیت به رنگ قهوه‌ای خرمایی، نهان بلور و همسانگرد در نمونه‌های مورد مطالعه یافت می‌شود (شکل ۷-۴).

طی فرآیند دیاژنز و همچنین هوازدگی مرتبط دانست (مک‌آرتور، ۱۹۸۵). آپاتیت یک کانی بی‌رنگ است و رنگ قهوه‌ای آپاتیتها به دلیل حضور اکسید آهن می‌باشد. از آن جایی که آهن نمی‌تواند وارد شبکه بلوری آپاتیت شود در نتیجه در سطح کانی مستقر شده و باعث تغییر رنگ آن می‌شود. واژه کلوفان (بی‌شکل) برای این گونه آپاتیت

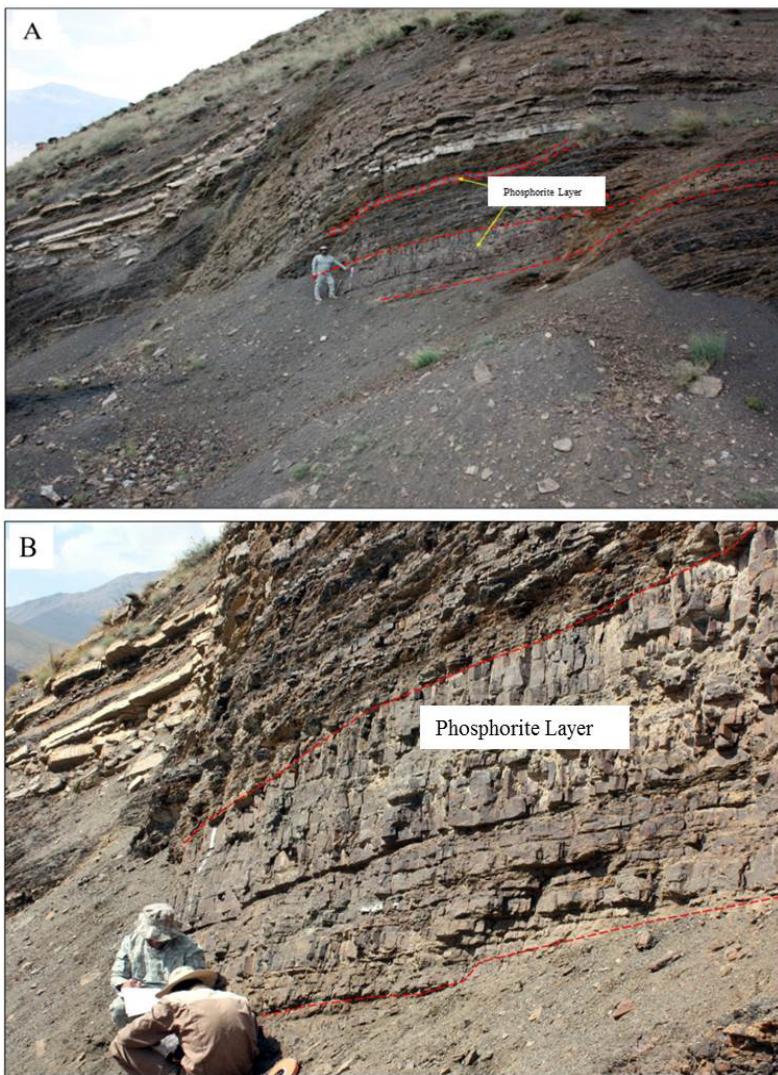
شکل ۵. گراف پراش پرتو ایکس (XRD) از افق‌های فسفاتی معن جیرود. A) نمونه +۱۳ (کنگلومرای فسفاتی); B) نمونه +۱۰ (کانسنک فسفاتی)

غیرهوازده به مقدار قابل توجهی وجود دارد؛ و عمدتاً بر اثر هوازگی به طور کامل یا در حاشیه به اکسید آهن (گوتیت) تبدیل شده است. حضور پیریت بین کانی‌های فسفاتی، نشان از احیایی بودن محیط تشکیل فسفات‌ها می‌باشد (رولیسون، ۱۹۹۸؛ آوالادا، ۲۰۱۰). گوتیت سومین کانی آهن‌دار در افق‌های فسفاتی است. مطالعات کانی‌شناسی میکروسکوپی نشان می‌دهد که گوتیت (گوتیت حاصل دگرسانی پیریت هست) فقط در بخش‌های هوازده وجود دارد و در هیچ کدام از نمونه‌های غیرهوازده مشاهده نشده است. کلسیت و دولومیت از کانی‌های فرعی در

کوارتز از مهم‌ترین اجزاء سنگ‌های فسفاتی در نمونه‌های مورد مطالعه می‌باشد که دامنه تغییرات آن از لحاظ اندازه بسیار گسترده است. دانه‌های کوارتز با ابعاد میلی‌متری زمینه اکثر مقاطع مطالعه شده را تشکیل داده است. اغلب قطعات کوارتزی خوب گردشده و فشرده‌گی آن‌ها را با دانه‌های فسفاته جوش داده است (شکل ۷-۷). کانی‌های آهن‌دار شناخته شده در نمونه‌های فسفاتی منطقه عبارتند از پیریت، گوتیت و آنکریت. فراوان ترین کانی آهن‌دار در سنگ‌های فسفاتی منطقه است (شکل ۷-۸) که هم در سنگ‌های هوازده و هم در سنگ‌های

ذکر شده، کانی‌های مونازیت و زیرکن نیز به مقدار کم در داخل بعضی از نمونه‌ها فسفریتی شناسایی شده‌اند (شکل‌های ۷-۷ و ۷-۸). (F)

کانسار فسفریت جیروود هستند. عمده‌ترین کانی کربناته فسفریت جیروود کلسیت می‌باشد که معمولاً سیمان سنگ را تشکیل می‌دهد (شکل ۷-۷D). علاوه بر کانی‌های

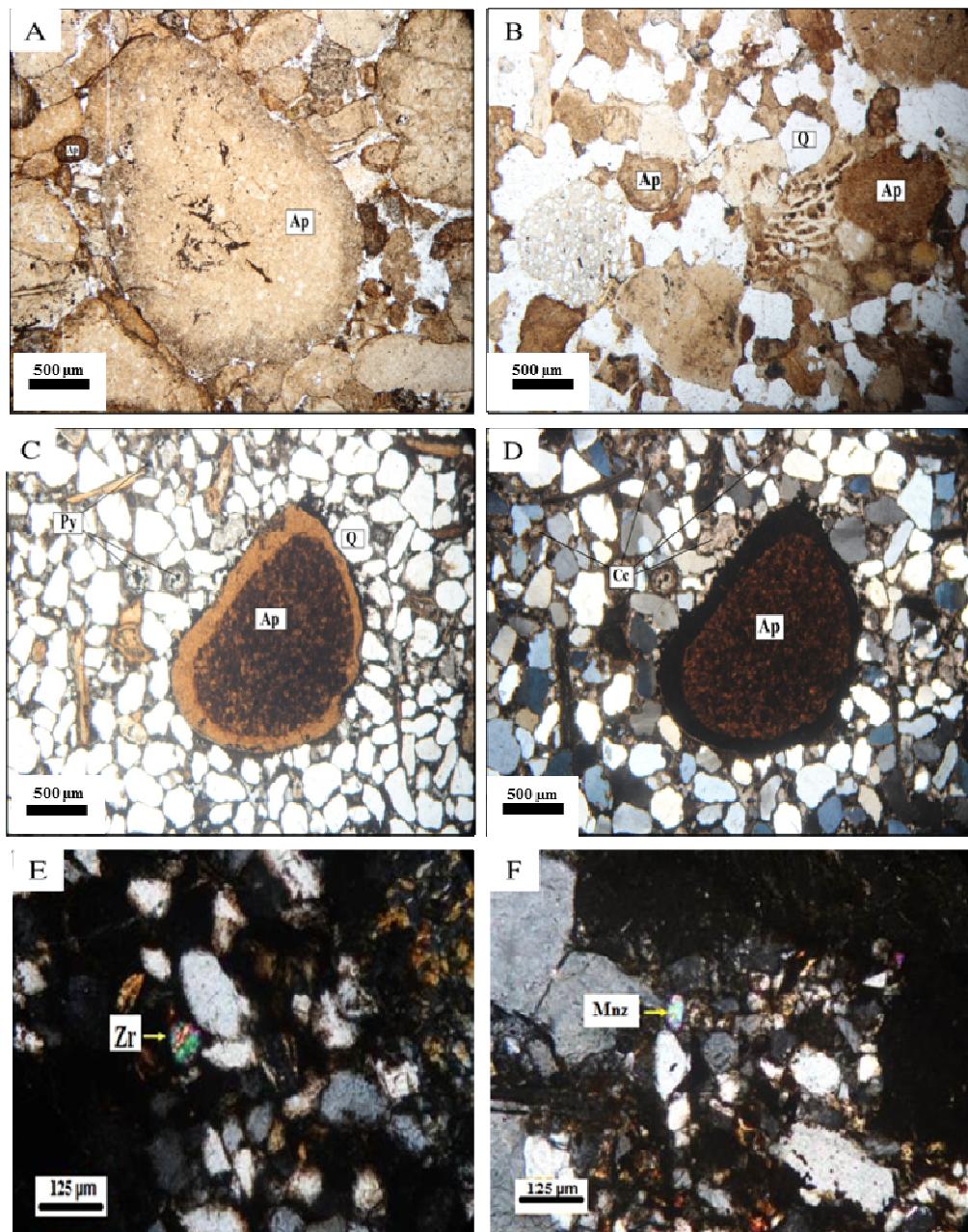
شکل ۶. تصاویر صحرایی از منطقه مورد مطالعه. A) نمایی دور از لایه‌های فسفریتی معدن جیروود، دید به سمت شمال؛ B) نمایی نزدیک از لایه فسفریتی ضخیم در منطقه جیروود، دید به سمت شمال غرب

۷-۸ (D) در زمینه سنگ حضور دارند. دانه‌های کوارتز ریزدانه که با اندازه حدود سیلت درون قطعات فسفاتی دیده می‌شوند، نشان‌دهنده دوگانه بودن محیط تشکیل آن‌ها است و به عنوان شاهدی برای رخداد دگرجایی در افق‌های فسفریتی مطرح می‌شوند. دانه‌های ریز و زاویه‌دار کوارتز که درون قطعات فسفاتی حضور دارند در مناطق دورتر از ساحل تشکیل شده‌اند (آبشاهی و همکاران، ۱۹۹۸). در مقابل، دانه‌های درشت کوارتز نشان‌دهنده‌ی

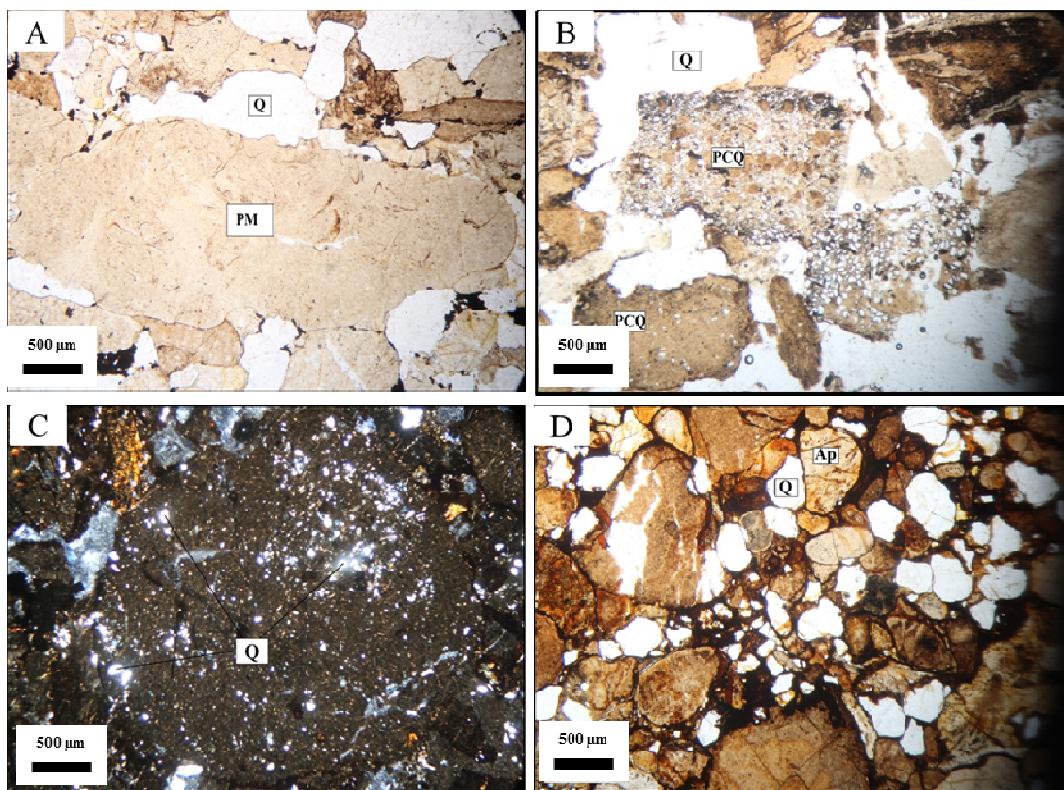
از نظر ساخت و بافت، افق‌های فسفریتی معدن جیروود حاوی قطعات فسفاتی، قطعات غیرفسفاتی و سیمان است. قطعات فسفاتی بیش از ۵۰ درصد حجم سنگ را تشکیل می‌دهند و اغلب شامل قطعات گلی فاقد کوارتز (شکل ۷-۸A)، قطعات فسفاتی حاوی کوارتز (شکل ۷-۸B) و بایوکلسیت‌های فسفاتی هستند. قطعات غیرفسفاتی عمده‌تا کانی کوارتز می‌باشد که به دو صورت ریزدانه درون قطعات فسفاتی (شکل ۷-۸C) و دانه‌های درشت (شکل

(۱۹۶۴)، در نمودارهای سه‌متغیره فلور آپاتیت-کربنات-رس (کانی رسی، سریسیت و مسکوویت) (شکل ۹-*A*) و فلور آپاتیت-کوارتز، چرت-رس (شکل ۹-*B*). مشخص شده است که به ترتیب فسفریت‌های کوارتزدار، ماسه‌سنگ فسفاتی و فسفریت نامیده می‌شوند.

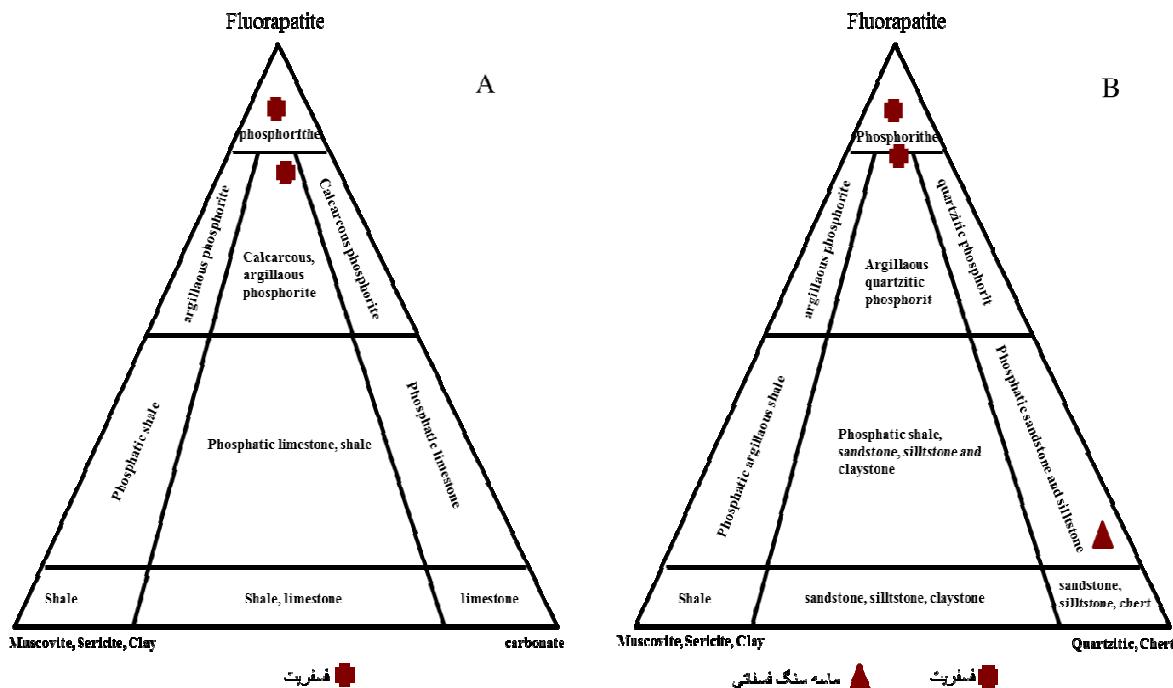
شکل‌گیری این افق‌ها در نزدیک ساحل است (احمد و همکاران، ۲۰۱۴). سایر قطعات غیرفسفاته شامل بایوکلست‌ها و قطعات کلسیتی می‌باشد. سیمان افق‌های فسفریتی معدن جیروود متنوع و شامل عمدتاً کلسیت، فسفات، اکسید آهن و رس است. جایگاه سنگ‌های فسفریتی معدن جیروود بر پایه طبقه‌بندی می‌بند و هس

شکل ۷. تصاویر میکروسکوب نوری از نمونه‌های فسفریتی معدن جیروود. *A*: دانه‌های آپاتیت در مقطع نازک از نمونه فسفریتی معدن جیروود، نمونه ۰۱۷ (PPL). *B*: دانه‌های کوارتز، نمونه ۰۱۲ (PPL). *C*: کانی‌های پیریت، نمونه ۰۱۱ (PPL). *D*: کانی‌های کلسیت، نمونه ۰۱۱ (PPL). *E* و *F*: کانی‌های موناژیت و زیرکن، نمونه ۰۱۵ (XPL). *Zr*: موناژیت و *Mnz*: زیرکن (XPL).

شکل ۸. تصاویر میکروسکوپ نوری از نمونه‌های فسفریتی معدن جیرود. (A) قطعات فسفات گلی فاقد کوارتز، نمونه ۰۱۴ (PM: فسفات گلی) (B) (PPL) قطعات فسفات گلی حاوی کوارتز، نمونه ۰۰۸ (PCQ: فسفات گلی) (C) کوارتز ریزدانه داخل قطعات فسفاتی، نمونه ۰۱۵ (Q: کوارتز) (D) دانه‌های درشت کوارتز، نمونه ۰۱۹ (Q: کوارتز) (XPL: کوارتز)

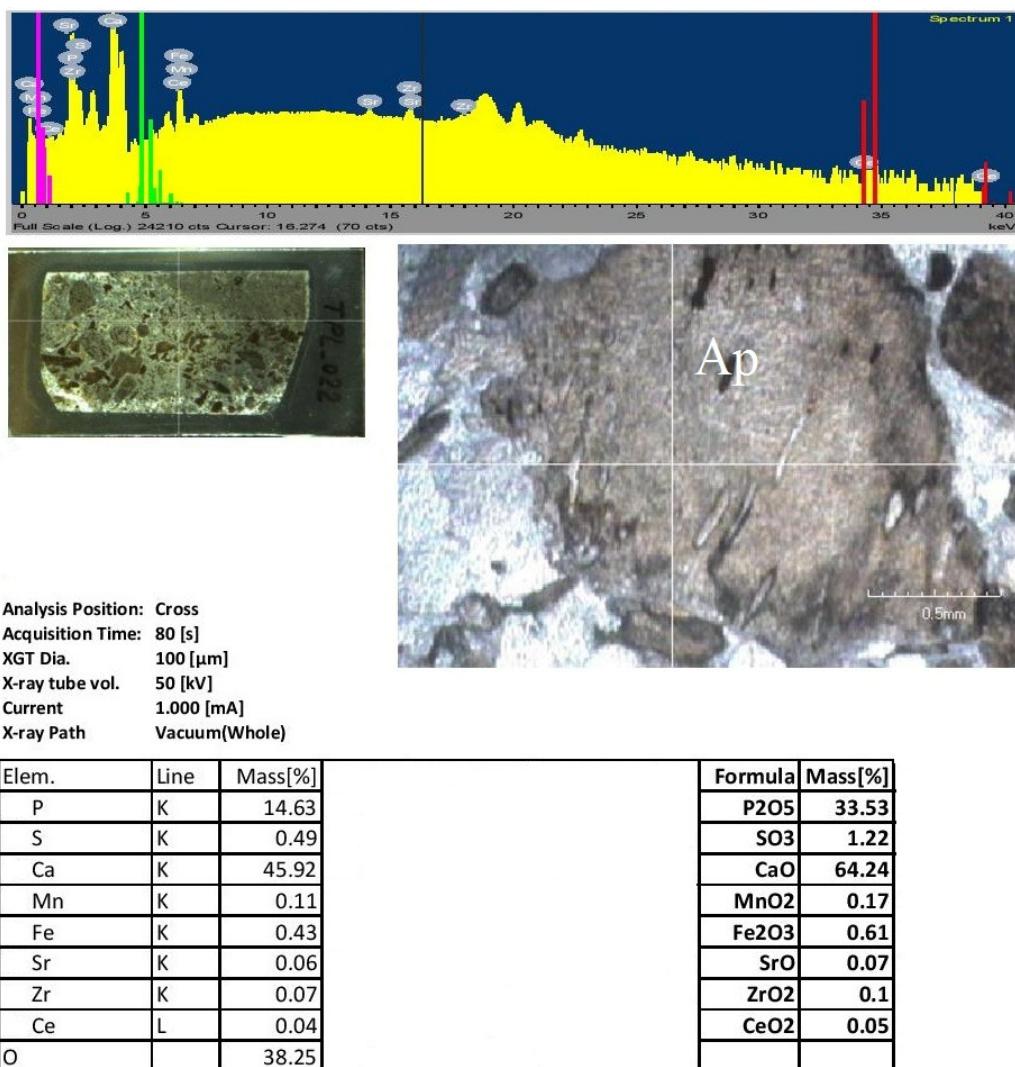

شکل ۹. جایگاه سنگ‌های فسفریتی معدن جیرود طبق طبقه‌بندی میب و هس (۱۹۶۴). (A) نمودار سه‌متغیره فلوراپاتیت-کربنات-رس (کانی رسی، سریسیت و مسکوویت)؛ (B) نمودار سه‌متغیره فلوراپاتیت-کوارتز، چرت-رس

است (کراسکوف، ۱۹۵۵؛ گولبراندسون، ۱۹۶۶). نتایج حاصل از تجزیه کمی دقیق نقطه‌ای و نحوه توزیع عناصر، به ویژه توزیع عناصر نادر خاکی در دانه‌ها و قطعات فسفاتی، با استفاده از میکروپروروب اشعه‌ایکس (XPMA) نیز معنادار است. شکل ۱۰ نتایج حاصل از تجزیه نقطه‌ای یک دانه فلورآپاتیتی که از کانسنگ فسفریت جیرود برداشت شده را نشان می‌دهد. در این دانه CaO با $64/24$ درصد وزنی و همچنین P_2O_5 با $33/53$ درصد وزنی همگی نشانگر یک دانه آپاتیتی می‌باشد. در این آپاتیت $0/05$ درصد وزنی گزارش شده است که این عنصر به دلیل شعاع یونی یکسان، جایگزین Ca^{+2} در بلور آپاتیت شده است.

۶- بحث

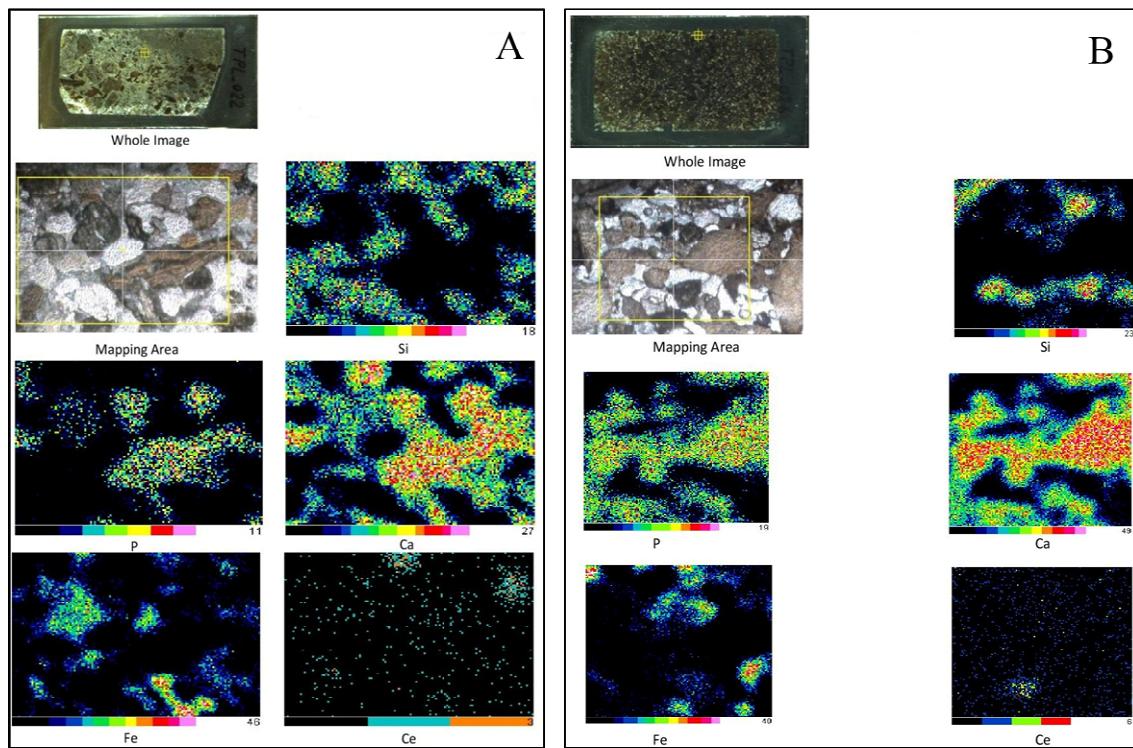
فراآوان‌ترین عناصر کمیاب در فسفریت‌ها شامل V , Ba , Sr , U , Se , Ag , Mo , Cu , Zn , Cr , Ni , Cd , As , Ag , U , Sr , Sn , Se , Sb , Pb , Mo , La , J , Cr , Y و Mn هستند که در این میان غلظت عناصری نظری Y و Mn ممکن است دو برابر باشد (آلتشولر، ۱۹۸۰). ساختمان آپاتیت‌ها امکان یک سری از جانشینی‌ها را فراهم می‌سازد. غلظت عناصر Th , U , Sr و نادر خاکی در ارتباط با خود آپاتیت است؛ به طوری که این عناصر طبق قوانین دیادوکی (شعاع یونی مشابه، خنثی ماندن از نظر الکترویکی و نظایر آن) جانشین یون Ca^{+2} در شبکه آپاتیت می‌شوند، در حالی در کانسارت‌های فسفریتی که غلظت عناصر V , Ni , Mo , As , Ag در شبکه آپاتیت می‌شوند، در حالی در Se , Sb , Cu , Cr , Zn , Cd و Ag اغلب در ارتباط با مواد آلی

شکل ۱۰. نتایج تجزیه نقطه‌ای دانه فلورآپاتیت در نمونه ۱۱ (برداشت شده از کانسنگ فسفریت)

عناصر نادر خاکی به جای Ca در شبکه این آپاتیت‌های رسوبی می‌باشد. توزیع Si با کانی‌های کوارتز منطبق است. Si در درون قطعات فسفاتی به صورت میانبار و نقاط ریز و پراکنده مشاهده می‌شود که دلیل آن وجود ذرات ریز کوارتز و کانی‌های رسی در درون قطعات فسفاتی می‌باشد. Fe نیز به صورت نقاط پراکنده و ریز با قطعات فسفاتی و مرز بین قطعات انطباق دارد که نشان از تجمع این عنصر به صورت اکسید در سطح کانی‌های فسفاتی و مرز بین دانه‌ها و همچنین حضور قطعات ریز پیریت در بین قطعات فسفات یا بین دانه‌ها می‌باشد.

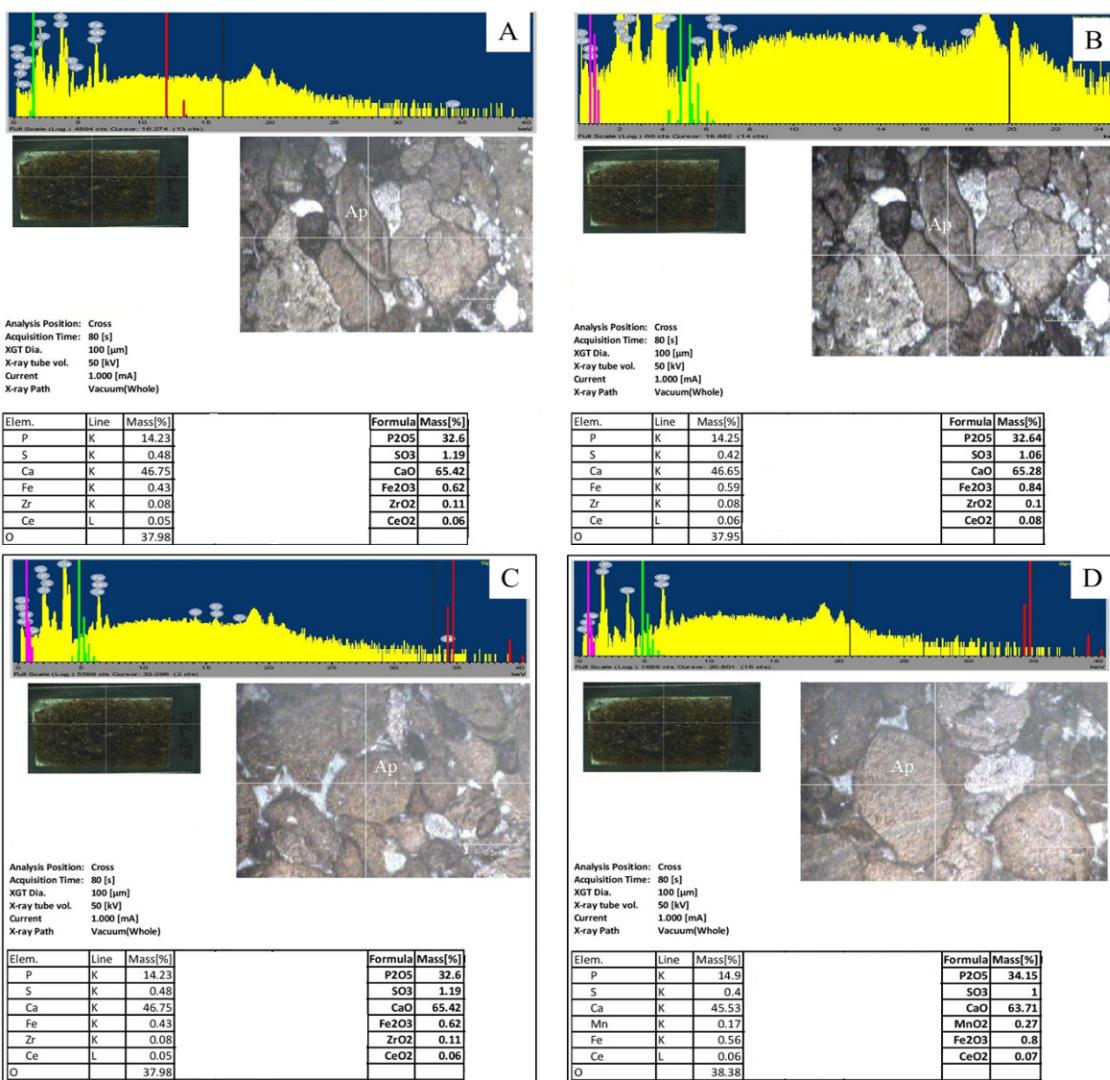
با استفاده از *XPMA* نقشه عنصری عناصر Fe , P , Ca , Si و Ce از دانه‌های فسفاتی و کوارتز موجود در نمونه‌های فسفریتی تهیه شده است (شکل‌های A و B). طبق این نتایج در هر دو نمونه پراکندگی عناصر Ca و P به صورت همگن و منطبق با دانه‌های فسفاتی است که بیانگر حضور این عناصر به صورت ترکیب شیمیایی در کانی فلورور آپاتیت است. انطباق توزیع Ca با دانه‌های فسفاتی و فضای بین قطعات بیانگر حضور Ca در شبکه بلوری آپاتیت‌ها و یا کلسیتی بودن جنس سیمان در این نمونه‌ها است. همچنین انطباق توزیع عنصر Ce با پراکندگی قطعات فسفاتی، خود تاییدی بر جانشینی

شکل ۱۱. نقشه عنصری (*X-Ray map*) از عناصر Si , Fe , P , Ca و Ce (A) نوین زمین‌شناسی از بخشی از نمونه ۱۱ (کانسینگ دیوشده فسفریتی؛ B) نقشه عنصری از بخشی از نمونه ۱۵ (کنگلومرای فسفریتی)

غلظت‌های Fe و Ce (Ce) می‌تواند تاییدی بر حمل شدگی مجدد دانه و تغییر رژیم رسوب‌گذاری باشد. شکل‌های C, D و E نتایج به دست آمده از تجزیه دانه‌های فلورور آپاتیت مشابه هم را نشان می‌دهد که هر دو از یک نمونه کنگلومرای فسفریتی به دست آمده است. درصد وزنی CaO و P_2O_5 تقریباً در هر دو دانه یکسان است ولی غلظت‌های CaO متفاوت می‌باشد.

شکل‌های A, B و C، تجزیه یک قطعه آپاتیتی دارای منطقه‌بندی را نشان می‌دهند. در بخش داخلی که نسبت به بخش خارجی تیره‌تر است CaO , FeO , Fe_2O_3 درصد وزنی و CeO در بخش خارجی به ترتیب 0.106 , 0.062 , 0.084 و 0.080 درصد وزنی می‌باشد؛ در حالی که Fe_2O_3 در بخش خارجی به ترتیب 0.080 درصد وزنی است. تیرگی بخش داخلی دانه فسفات به دلیل تجمع زیاد اکسیدهای آهن در سطح کانی نسبت به بخش بیرونی دانه می‌باشد که این تفاوت‌ها (تغییر رنگ و

شکل ۱۲. نتایج تجزیه نقطه‌ای دانه‌های آپاتیتی نمونه‌های معدن جیرود. (A) و (B) تجزیه نقطه‌ای دارای منطقه‌بندی در نمونه ۱۷۰، از جنس کنگلومرای فسفریتی؛ (C) و (D) تجزیه دانه‌های آپاتیت مشابه هم در نمونه ۱۷۰ که از جنس کنگلومرای فسفریتی است.

۱۹۶۶ می‌تواند همانند CO_3^{2-} جایگزین PO_4^{3-} در شبکه آپاتیتها شود. اما قوی‌ترین احتمال حضور پیک‌های K حضور کانی‌های ریز پیریت موجود در داخل یا اطراف دانه آپاتیتی می‌باشد. یون‌های Sr^{2+} با شعاع یونی $1/3$ انجستروم و Mn^{2+} شعاع یونی 0.80 \AA انجستروم به آسانی جایگزین یون Ca^{2+} با شعاع یونی 0.99 \AA انجستروم می‌شود. پیک‌های عنصر Sr نشان از حضور اندک استرانسیوم آپاتیت به عنوان کانی فسفاتی در بخشی از این قطعات فسفاتی است. لازم به ذکر است که عنصر Ba و Y به دلیل شعاع یونی نزدیک می‌توانند جایگزین Ca در آپاتیتها شوند؛ البته احتمال حضور کانی باریت در داخل قطعات فسفاتی نیز وجود دارد. وجود پیک‌های Al و K به

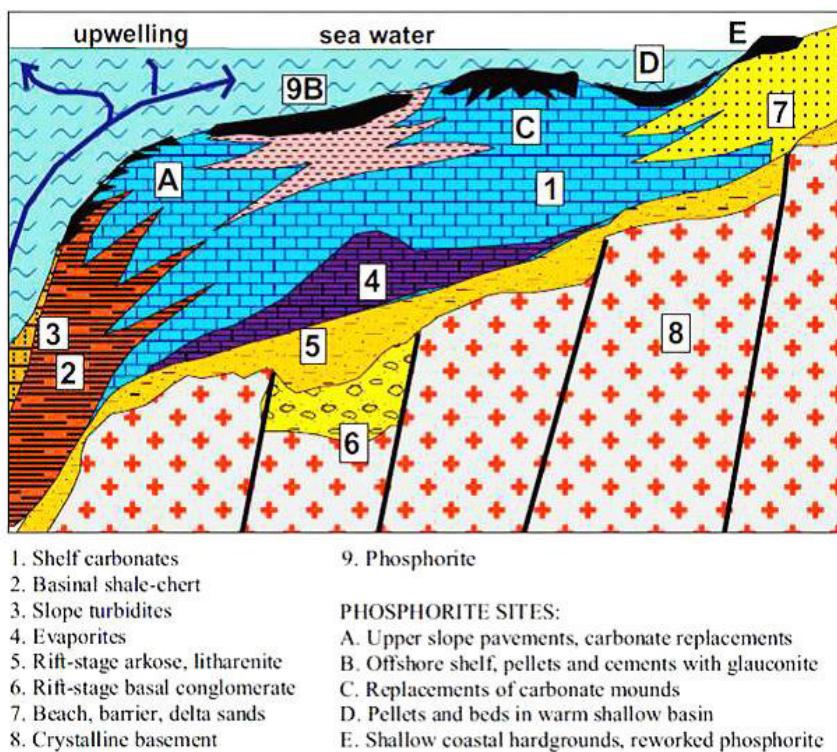
نتایج به دست آمده از ریزکاو پرتوایکس در اکثر قطعات فسفاتی، پیک‌هایی از عناصری مثل Ba , Mn , Sr , S , Fe , Cl , K , Al و Zn با غلظت‌های اندکی نسبت به P و Ca را نشان می‌دهد. همان گونه که ذکر شد، ساختمان آپاتیتها امکان یک سری از جانشیزی‌ها را فراهم می‌سازد. عنصر Fe معمولاً وارد شبکه آپاتیتها نمی‌شود. این عنصر به صورت اکسید در سطح بلور مستقر می‌شود و سبب تغییر رنگ بلورهای بی‌رنگ فلوروآپاتیت به رنگ قهوه‌ای می‌شود. یک احتمال دیگر که حضور پیک‌های عنصر Fe را توجیح می‌کند برخورد اشعه X با بلورهای Fe کانی پیریت در اطراف یا داخل دانه‌های آپاتیتی است. ریز کانی پیریت در اطراف یا داخل دانه‌های آپاتیتی از SO_4^{2-} به اعتقاد عده‌ای از مؤلفین (گولبراندسن،

به خاطر وجود کانی‌های آواری ریز زیرکون در داخل قطعات فسفاتی می‌باشد.

پیش روی و پسروی آب دریا با تغییرات شیمی آب دریا و همچنین عملکرد امواج ساحلی در جایه‌جایی قطعات فسفریتی با خارج کردن اگزوگانگ (باطله‌های خارج قطعات فسفاتی) و اندوگانگ (باطله‌های داخل قطعات فسفاتی) یا به صورت اپی‌ژن زانه‌های فسفاتی نشات گرفته از جایگزینی بایوکلست‌ها یا لیتوکلست‌ها یا هکی قدیمی باعث افزایش تمرکزات فسفریت‌ها در منطقه جیروود شده است (مانند حوضه رسوی D در شکل ۱۳). مطالعات انجام شده برای حوضه رسوی فسفریت‌های سازند جیروود در منطقه پالقلمه و همچنین نقش پیش روی‌ها و پسروی‌ها و امواج ساحلی در جایه‌جایی و تغليظ قطعات فسفاتی را نشان می‌دهد (خبره‌کش، ۲۰۱۶). این فرآیندها همچنین می‌توانند توحیه مناسبی برای افزایش غلظت عناصر نادر خاکی (REE) در فسفریت‌های جیروود (با خروج باطله‌ها در اثر عملکرد امواج) و همچنین تفاوت پراکندگی این عناصر در برخی از دانه‌های فسفریتی باشند.

احتمال قوی‌تر در اثر برخورد اشعه X با کانی‌های رسی موجود در داخل قطعه فسفات گلی می‌باشد. پیک‌های Zr سازند جیروود با رسوبات آواری و کربناته نشان‌دهنده یک توالي عمیق‌شونده به سمت بالا است که در رمپ فاره‌ای با شبیه ملایم در شمال حاشیه قاره‌ای سرزمین گندوانا نهشته شده است (شرفی و همکاران، ۲۰۱۴). موقعیت فسفات‌های دریایی و گوناگونی آن‌ها در حوضه‌های دریایی حاشیه‌ای به شرح زیر است (لازنیکا، ۲۰۰۶):

- (۱) سنگفرش شب قاره‌ای بالایی؛ به شکل جانشینی کربناته؛ (۲) فلاٹ قاره برون کرانه‌ای؛ به شکل پلت و سیمان فسفاتی با گلوکونیت؛ (۳) جانشینی تپه‌های کربناته؛ (۴) پلت‌ها و لایه‌های فسفاتی در حوضه‌های کم ژرفای گرم؛ (۵) زمین‌های سخت ساحلی کم ژرف؛ به شکل فسفریت‌های دگرجا (شکل ۹-۵). با توجه به گوناگونی نهشته‌های دریایی فسفاتی می‌توان نتیجه گرفت که فسفریت‌های ریزدانه اولیه نهشته فسفات جیروود در اثر عملکرد فرآیند رسوب‌گذاری روی فلاٹ قاره در یک محیط آرام و نسبتاً احیایی تشکیل شده‌اند.

شکل ۱۳. موقعیت فسفات‌های دریایی و گوناگونی آن‌ها در حوضه‌های دریایی حاشیه‌ای (لازنیکا، ۲۰۰۶)

محلول‌های گرمابی که به دلیل نفوذ آب سرد اقیانوس از طریق درزهای و شکستگی‌ها به داخل واحدهای سنگی منطقه فرورفت و تحت تاثیر مagma و با افزایش دما به همراه آبهای مagma بیانی به صورت جریان همرفت به چرخش در می‌آیند و عناصر نادر خاکی را با خود شسته و با تشکیل کمپلکس‌ها از دهانه‌های برون دمی وارد آب دریا می‌شوند؛^(۲) میزان ورود این عناصر به محیط رسوب‌گذاری؛^(۳) مدت زمان تماس آپاتیت‌ها با آب دریا در حین و بعد از تشکیل آپاتیت‌ها؛^(۴) همراهی مواد آلی با منفذی بعد از تشکیل آپاتیت‌ها؛^(۵) همراهی شبکه بلوری آپاتیت‌ها به عنوان یک منشا محلی؛^(۶) شبکه بلوری آپاتیت‌ها و^(۷) تاثیر رخداد دگرجایی در فسفریت‌ها که باعث تغییض این عناصر می‌شود.

سپاسگزاری

این پژوهش با حمایت و همکاری کارشناسان و مدیران دانشکده علوم زمین دانشگاه شهید بهشتی، پژوهشگاه سازمان انرژی اتمی، سازمان ایمیدرو و کارکنان خدوم معدن فسفات جیروند انجام شد. از همه آن عزیزان سپاسگزاری می‌شود.

منابع

- Ahmad, F. Farouk, S. Abd El-Moghy M. W (2014) A regional stratigraphic correlation for the upper Campanian phosphorites and associated rocks in Egypt and Jordan. *Proceedings of the Geologists' Association*, 360: 1330-1333.
- Altschuler, Z. S (1980) The geochemistry of trace metals in marine phosphorites: Part 1. Characteristic abundances and enrichment. In: Bentor, Y. K. (Ed.), *Marine phosphorites. The Society of economic and paleontologist and mineralogists, special publication*, 29: 19-30.
- Arthur Mc, J. M (1985) Francolite geochemistry and compositional controls during formation, diagenesis, metamorphism and weathering. *Geochemical et Cosmochimica Acta*, 49: 23-35.
- Assereto, R (1963) The Paleozoic formations in Central Elburz (Iran) (preliminary note). *Rivista Italiana di Paleontologia e Stratigrafia*, 69: 503-543.
- Assereto, R (1966) Explanatory notes on geological map of upper Djadjerud and Lar valleys (central Elburz, Iran), scale 1: 50 000. *Instituto di Geologia dell' Universita di Milano, Serie G, Pubblicazione*, 232: 1-86.

نتیجه‌گیری

مطالعات میکروسکوپ نوری و تجزیه با دستگاه پراش پرتوایکس (XRD) بر روی نمونه‌های فسفریتی معدن جیروند نشان داد که فلوئور آپاتیت کانی اصلی فسفاته و کوارتز، کلسیت، پیریت، اکسیدهای آهن (بیشتر گوتیت) و کانی‌های رسی به عنوان کانی‌های گانگ (باطله) در کانسنگ فسفریت هستند. وجود کانی پیریت در این نمونه‌های فسفریتی بیانگر احیایی بودن محیط تشکیل آن‌ها می‌باشد. این نمونه‌ها حاوی قطعات فسفاتی، غیرفسفاتی و سیمان است. قطعات فسفاتی بیش از ۵۰ درصد حجم سنگ را تشکیل می‌دهند و عمدتاً شامل قطعات گلی فاقد کوارتز، قطعات حاوی کوارتز و بایوکلسیت‌های فسفاتی می‌باشد. شواهدی چون جورشدنگی و گردشکری قطعات، وجود منطقه‌بندی در بعضی از گرهک‌های فسفاتی، وجود یک سری قطعات فسفاتی بزرگ‌تر که خود در برگیرنده تعدادی قطعات فسفاتی کوچک‌تر می‌باشند و همچنین دانه‌های کوارتز ریزدانه که با اندازه حدود سیلت درون قطعات فسفاتی، نشان‌دهنده دوگانه بودن محیط تشکیل آن‌ها و به عنوان شاهدی برای رخداد دگرجایی در این افق‌های فسفریتی می‌باشند؛ به طوری که دانه‌های ریز که زاویه‌دار هستند و درون قطعات فسفاتی حضور دارند در مناطق دورتر از ساحل و در یک محیط آرام تشکیل شده‌اند (آبشاهی و همکاران، ۱۹۸۸). در مقابل، دانه‌های درشت کوارتز نشان‌دهنده شکل‌گیری این افق‌ها در نزدیک ساحل است (احمد و همکاران، ۲۰۱۴). نتایج حاصل از مطالعات XPMA نشان داد که کانی فلوئور آپاتیت، میزبان اصلی عناصر نادر خاکی در نمونه‌های فسفریتی معدن جیروند است. کانی‌های مونازیت و زیرکن که به مقدار کم در این نمونه‌ها حضور دارند، در غلظت‌های متفاوتی می‌توانند حاوی عناصر نادر خاکی باشند. منشا این کانی‌ها آواری و خارج از حوضه رسوی است که به صورت دانه‌های مجرزا یا به صورت ادخال ریزدانه در یک کانی دیگر وارد حوضه رسوی و سنگ‌های فسفریتی شده‌اند. احتمالاً مونازیت و به احتمال خیلی کم زیرکن میزبان دیگر عناصر نادر خاکی در این فسفریت‌ها به شمار می‌آیند. تغییرات غلظت Ce و سایر عناصر نادر خاکی در آپاتیت‌های رسوی مرتب است با: ۱) منشا عناصر نادر که معمولاً مرتب است با آتشفشان‌های زیردریایی و یا با عملکرد

- Kelvey Mc, V. E (1963) Successful New Techniques in Prospecting for Phosphate Deposits; Science, Technology and Development U. S. Pap. for the U. N. Conf. on the application of science and technology for the benefit of less developed areas, 163-172.
- Laznicka, P (2006) Giant metallic deposits: Future sources of industrial metals. Springer-Verlag, Berlin Heidelberg, 732 pp.
- Moghaddasi, J (2016) Mineralogy and rare earth elements geochemistry of Jeirud phosphate deposit in Shemshak valley in north Tehran. Geosciences, Scientific Quarterly Journal, 102: 313-324 (in Persian).
- Namadmalian, A (1990) Petrology of Jeirud Phosphorite North of Tehran. MSc thesis Islamic Azad university Tehran North Branch.Iran (in Persian).
- Namadmalian, A. Okhvavat, M (1999) Phosphate in Iran. Geological and Mineral Exploration Organization of Iran (in Persian).
- Najafi, N (2019) Mineralogy and geochemistry of rare earth elements of the phosphorites of Jeirud Mine (Western Alborz). MSc thesis Shahid Beheshti University of Tehran.Iran (in Persian).
- Pourkaseb, H. Demiri, K. Zarasvandi, A. V. And Churchi, A (2011) Geochemistry of the Sefid Kuh and Benari Phosphate Horizons in Southwestern Iran. Iranian Journal of Crystallography and Mineralogy, 4: 749-760 (in Persian).
- Reynard, B. Lecuyer, C. and Grandjean, P (1999) Crystall-chemical controls on rare earth element concentrations in fossil biogenic apatites and implications for paleoenvironmental reconstructions. Chem. Geol, 155: 233-241.
- Rollinson, H (1993) Using geochemical data: evaluation, presentation, interpretation. Longman Scientific and Technical, 352 pp.
- Shields, G. Stille, P (2001) Diagenetic constraints on the use of cerium anomalies as palaeoseawater redox proxies: An isotopic and REE study of Cambrian phosphorites. Chemical Geology, 175: 29-48.
- Sharifi, A. Mahboubi, R. Moussavi-Harami, H. Mosaddegh, M. Gharaie, H. M (2014) Trace fossils analysis of fluvial to open marine transitional sediments: Example from the Upper Devonian (Jeirud Formation). Central Alborz. Iran. Palaeoworld, 23(1): 50-68.
- Slansky, M (1986) Geology of sedimentary phosphates. North Oxford Academic, 210pp.
- Awadalla, G. S (2010) Geochemistry and microprobe investigations of Abu Tartur REE-bearing phosphorite, Western Desert, Egypt. Journal of African Earth Sciences, 57: 431-443.
- Abshahi, M. Jankie Pour, D. Sarafí, M. H (1988) Semi-detailed report of the phosphate exploration project (Northeast Firoozkoh) (in Persian).
- Clellan Mc, G. H. and Kauwenbergh, S. J. Van (1990) Mineralogy of sedimentary apatites, Geological Society. London, 52: 23-31.
- Cook, P. J. and Mc Elhinny, M. W (1979) A reevaluation of the spatial and temporal distribution of sedimentary phosphate deposits in the light of plate tectonics. Econ. Geol, 74: 315-330.
- Cheshme Sari, M. Abedini, A. Alizade, A. Mousavi, S. M (2013) Mineralogy and geology of rare earth elements of Dalir phosphate horizons (South West Chalus, Mazandaran Province). Journal of Economic Geology, Mashhad Ferdowsi University of Mashhad. Iran.4:319-333 (in Persian).
- Emsbo, P. McLaughlin, P. Breit, G. Edward, A. Koenig, A (2014) Rare Earth Elements in Sedimentary Phosphate Deposits: Solution to the Global REE Crisis. Gondwana Research, 1346.
- Gulbrandsen, R. A (1966) Chemical composition of phosphorites of the Phosphoria Formation, Geochim Cosmochim. Acta, 30: 769-778.
- Ghorbani, M (2013) The economic geology of Iran, mineral deposits and natural resources. Springer Netherlands, 569 p.
- Guilbert, J. M. and Park, C. F (1986) The geology of ore deposits. W. H. Freeman and Company, New York.
- Halalat, H. Blurchi, M (1988) Geology of Iran, Phosphate. Geological Survey of Iran, Book editing plan (in Persian).
- Kazakov, A. V (1939) the phosphate facies: Origin of the phosphates and the geologic factors of formation of the deposits; Proc.Sci. Inst.Fert.Insectofung, 145: 1-106.
- Khirekesh, Z (2016) Mineralogy and Geochemistry of phosphate rock in Firuzkuh region. MSc thesis Golestan university of Golestan. Iran (in Persian).
- Khirekesh, Z. Shafei, B (2015) Petrology and Geochronology of phosphatic horizons of Geirud Formation in Paqhaleh sections (south of Ghaemshahr, in central Alborz). 18th Iran Geological congress. Tarbiat Modares University of Tehran. Iran. (in Persian).
- Mabie, C. P. and Hess, H. C (1964) Petrographic Study and Classification of Western Phosphate Ores. Department of the Interior Report of Investigations 6468, 95p.

Mineralogy of rare earth elements of the Jeirud phosphorites, western Alborz

M. Yazdi^{*1}, M. Najafi², K. Khoshnoudi³ and M. Behzadi⁴

1- Prof., Dept., of Geology, Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran

2- M. Sc. in Economic Geology, Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran

3- Assist. Prof., Institute for Nuclear Science and Technology, Iran

4- Assoc. Prof., Dept., of Geology, Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran

* m-yazdi@sbu.ac.ir

Received: 2020/4/20 Accepted: 2020/9/15

Abstract

The phosphorites horizon related to the Jeirud area is located in the central part of the Jeirud Formation, in the northern Tehran. The Late Devonian sediments of this formation is composed mainly of detrital rocks such as sandstone, sandy shale and sandy limestones. Phosphorite mineralization is mainly concentrated in the sandy shale horizon. Optical microscopy and X-ray diffraction (XRD) results showed that fluoroapatite is the main phosphate mineral and other gangues minerals composed of quartz, calcite, pyrite, iron oxides (mostly goethite) and clay minerals. The X-Ray Probe Micro Analysis (XPMA) results showed that fluoroapatite is the main host mineral for REEs. Other REE-bearing minerals include monazite and very rarely zircon. The Ce concentration (as representative of REEs) is highly variable in the decomposed apatite grains and the amount of Ce and other REEs in sedimentary apatite originating from primary rare earth elements. The concentration of REE in this phosphorites are related to the deposition environment, duration of seawater interaction during and after apatite formation, chemical composition of pore-water, organic source, apatite crystal network and the effect of the alloigenic events.

Keywords: Rare earth elements, Phosphorite, Jeirud formation, Northern Iran